

## Της Αγίας Όλγας

**(ΝΣ) Ως παιδί, τώρα, θα πάμε στο σχολείο. Είχες νοιώσει ποτέ, έτσι, να... αυτό που λέμε σήμερα «μπούλινγκ». Να σου φέρονται κάπως... οι άλλοι συμμαθητές, να μιλάνε...**

(ΟΣ) Κοίταξε, κοίταξε, αυτές οι διακρίσεις υπήρχανε πάντοτε. Όχι μόνο στο δημοτικό αλλά και στο γυμνάσιο.

**(ΝΣ) Ναι.**

(ΟΣ) Υπήρχανε οι διακρίσεις, διακρίνανε τους πλούσιους με τους φτωχούς. Υπήρχε αυτή η διάκριση. Υπήρχε. Και από τους δασκάλους υπήρχε...

**(ΝΣ) Και από τους άλλους;**

(ΟΣ) Και απ' τους δασκάλους υπήρχε, αρκεί να σου πω εγώ, όταν πήγαινα στην εβδόμη γυμνασίου, πλέον, ο καθηγητής του σχολείου στα Θρησκευτικά, με ρωτάει, βλέπει τον κατάλογο, τάχατες δεν έβλεπε το μικρό, «Πότε γιορτ... πώς σε λένε παιδί μου;» Του λέω «Όλγα, κύριε καθηγητή!» «Και πότε γιορτάζεις;» Εγώ δεν ήξερα ότι υπήρχε Αγία Όλγα, γιατί η μάνα μου με τη βελόνα δεν κοίταζε γιορτές! Λέω «Δεν γιορτάζω κύριε καθηγητά!» «Γιατί δεν γιορτάζεις;» «Γιατί δεν υπάρχει Αγία Όλγα!» του λέω. Μέσα εκεί, υπάρχει εδώ στη φωτογραφία η άλλη Όλγα, και ρωτάει «Πότε εορτάζεις εσύ Παπαχρήστου;» «Έντεκα Ιουλίου, κύριε καθηγητά.» Τι κάνει ο καθηγητής των Θρησκευτικών; Η ψυχολογία της εποχής εκείνης! Στο επόμενο μάθημα γράφει το Απολυτίκιο της Αγίας Όλγας και μου το φέρνει και μου λέει «Θα μου το γράψεις είκοσι φορές τιμωρία γιατί δεν ήξερες ότι γιορτάζεις!» Ήτανε σωστή αυτή η αντιμετώπιση; Αντί να σκεφτεί «Πώς ζει αυτό το παιδί και δεν ξέρει ότι γιορτάζει!» Δεν με ρώτησε, όμως. Δεν με ρώτησε. Ήξεραν ότι πήγαινα στο γυμνάσιο και δεν είχα βιβλία! Ο Καλεώδης, όταν υπήρχε ένα βιβλίο στη βιβλιοθήκη, μου το έδινε.